

Een Kerstverhaal

Zelfs voor de grootste cynicus is de kersttijd toch wel een bijzondere tijd. Het is ook goed dat er, in ieder geval ééns per jaar, een tijdje wat attenter met elkaar wordt omgegaan. Het is alleen jammer dat dat niet wat vaker kan, maar ja dat zijn wellicht de dromerijen van een hopeloze romanticus. Enfin, het was ergens in de laatste jaren van de vorige eeuw dat de volgende geschiedenis zich afspeelde. Het is allemaal werkelijk zo gebeurd. Ik weet het zeker, want ik was erbij...

Het was Kerstavond. Ergens in de grote stad was een groepje bridgers op weg naar een gezellige huiskamerpartij. De (relatieve) jongelui vonden zichzelf op bridgegebied helemaal geweldig en zij lieten dat ook goed blijken. Op de club waren ze doorgaans luidruchtig, en hadden ze weinig respect voor de oudere leden, die zij maar een stelletje prutsers vonden. Natuurlijk die ouwetjes hadden vroeger nog “landelijke hoofdklasse” gespeeld (de voorloper van de huidige Meesterklasse), maar dat maakte op de aanstormende jeugd geen indruk. Zo’n stelletje konden ze altijd nog wel aan.

Nou was het Kerstavond, en dan is het weer nog wel eens onstuimig. Om een lang verhaal kort te maken, het begon ineens vreselijk te ijzelen, waardoor de tram waar zij in zaten geen kant meer op kon. Omdat er natuurlijk ook geen taxi te krijgen was, zaten ze min of meer vast in de tram. Nou wilde het toeval, het toeval is de grootste vriend van de chroniqueur, dat in dezelfde tram ook één van de “kalkblokken” zat, die ze tot op dat moment nog niet eens gezien hadden, en dat de tram op nog geen twintig meter van diens huis tot stilstand was gekomen. Het zal de tijd van het jaar geweest zijn, maar tamelijk onverklaarbaar nodigde de oudere man de jongelui uit bij hem thuis. “Jongens, je kunt hier nu wel in die tram blijven zitten, maar als je nu mee gaat naar mij, waar drie van mijn vrienden al zijn, dan kunnen we wellicht een viertalletje doen. Mijn vrouw zorgt dan voor de catering.” Nu zouden ze dat normaal nooit gedaan hebben, een viertalletje tegen die gasten, het idee! Maar, het vooruitzicht om het grootste deel van de Kerstnacht in een koude tram door te brengen sprak ze niet echt aan. Dus, na een kort overleg werd besloten het voorstel aan te nemen. Ze zouden ze verpletteren, maar daar hadden ze zelf om gevraagd. Zo togen ze op weg voor een lange twintig meter die door de gladheid wel tweehonderd meter leek.

Eenmaal in het huis aangekomen, viel het op dat het er lekker warm was, maar ook dat het er verschrikkelijk gezellig ingericht was. Helemaal in Kerstsfeer, maar niet zo Amerikaans, met van die afschuwelijke plastic rendieren en zo, maar meer Brits, met een knapperig houtvuur in de haard, kaarsen en subtiele snuisterijen. Kortom, een geweldige ambiance voor een viertallen pot. Tot ieders verbazing, in ieder geval die van de jongelui, ging de wedstrijd behoorlijk gelijk op. Zodanig dat het volgende spel de beslissing moest brengen.

Spel 8 W/Niem.	♠ AKQJ2	
	♥ K32	
	♦ K765	
	♣ A	
♠ 3		♠ 9874
♥ Q754		♥ 6
♦ J103		♦ AQ984
♣ KQ932		♣ J104
	♠ 1065	
	♥ AJ1098	
	♦ 2	
	♣ 8765	

Had ik al verteld dat de onderlinge verhouding gedurende de avond aanzienlijk was verbeterd, zodanig dat er al vriendelijk gesproken werd over de match tussen de “youngsters” en de “old-timers”. Dit kwam omdat aan de ene kant de youngsters merkten dat de old-timers nog niet zo slecht waren, maar aan de andere kant merkten de old-timers dat het gebral waar ze de youngsters altijd van beschuldigden hoofdzakelijk veroorzaakt werd door een enorme fascinatie voor bridge, die zij natuurlijk deelden.

Nou ja, met de old-timers OW kwamen na een biedverloop best niet vermeld, dit verhaal zou door kinderen gelezen kunnen worden, NZ in 4♥ door Zuid. Het feit dat stramme Max de West hand met 3♣ geopend had, het was tenslotte het laatste spel en iedereen wist dat het spannend was, zal er wel iets mee te maken hebben gehad. Maar goed, we zouden het niet over het bieden hebben. Op het eerste gezicht leek 5 laag een aardige redding, maar dat kan toch wel veel down. In ruiten bijvoorbeeld, kan Noord maar liefst 2 introevers krijgen. Niet makkelijk, maar het kan. Naast de drie topslagen, is dat dus 3 down, en bovendien zaten de hartens lelijk tegen, wellicht voldoende om het down te spelen.

Max liet zijn ondernemende bieden volgen door een droom verdediging. Nadat hij met ♣K uitgekomen was, speelde de leider onmiddellijk een troefje naar de 8, die Max dook. Het moge duidelijk zijn dat als Max gepakt had het contract koud zou zijn geweest. De leider maakt altijd ten minste 5♠, 4♥ en 1♣ slag. Nu vervolgde de youngster in Zuid echter met troef naar de K, en het contract was niet meer te maken. Ongelukkig, maar wel prachtig gedaan door Max. Het zou verdiend zijn als de old-timers hiermee de wedstrijd zouden winnen.

Nu zat het sterpaar van de youngsters aan de andere tafel OW, en ook sluwe Sjors opende 3♣ waardoor hetzelfde eindcontract bereikt werd. Ook Sjors kwam uit met ♣K, en ook de old-timer Zuid, een geweldenaar in zijn hoogtijdagen, maar dat wisten de youngsters natuurlijk niet, speelde onmiddellijk een troefje naar de 8. Nou heet Sjors niet voor niets sluwe Sjors, want zeer tot genoegen van zijn teamgenoot, die eerder klaar was en even stond te kijken, dook Sjors net zo als aan de andere tafel.

Op dat moment kwam de gastvrouw vragen of de jongelui nog iets wilden drinken of eten waardoor de toeschouwer het eind van het spel niet meekreeg.

Bij het uitslaan bleek alras dat de wedstrijd inderdaad heel close was, en dat met het laatste spel te gaan de youngsters met 3 IMP voor stonden. Omdat sluwe Sjors dezelfde droom defense had gevonden die aan de andere tafel door stramme Max was gedaan, was het een teleurstelling dat het laatste spel toch nog 11 IMPS kostte. "Hoe kan dat nou, je hebt toch ook de eerste harten gedoken?" "Kun je je overigens voorstellen dat zo'n oude man zoiets tegen je doet, eerst 3♣ openen en dan ♡Q duiken. Het idee!" "Ja", zei Sjors, "ik heb ook zo geboden en gedoken, maar die man vervolgde met ♡B die hij liet lopen." (!) Deze geweldige speelwijze bleek het contract te garanderen. Zelfs als de B verliest aan de Q, maak je het altijd. Zoals het spel ligt, was het nu goed voor een overslag.

Uiteindelijk, bleken de old-timers dus gewonnen te hebben, niet door geluk, maar door fantastisch spel. De youngsters, die tot vandaag de old-timers beschouwden als "bijgooiers", hadden vanaf deze dag (veel) meer respect voor de old-timers. Uiteraard veranderde er verder weinig. De youngsters maakten nog steeds veel lawaai, en de old-timers konden zich er nog steeds aan ergeren. Toch zag je de twee groepen steeds vaker samen aan de bar, en het werd zelfs vertoond dat een youngster een old-timer om advies vroeg, of andersom. "The most wonderful time of the year" had het toch weer voor elkaar gekregen.